

Barbara Cartland

A vintage black and white portrait of a young woman with dark, curly hair, wearing a light-colored, ruffled dress. She is looking slightly to the left of the camera with a soft expression. The portrait is centered and partially overlaid by the title text above and a banner below.

Armastuse laev

Barbara Cartland
THE SHIP OF LOVE
2005

ESMAKORDSELT EESTI KEELES

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Kõik raamatu tegelaskujud ja olukorrad on välja mõeldud ega ole kuidagi seotud reaalsete isikute ega sündmustega.

Kaane kujundanud PS Kujundus
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektor Inna Viires

© 2005 by Cartland Promotions.

All rights reserved.

© 2012 Kirjastus AMOR

E02233812

ISBN 978-9949-401-89-5

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Esimene peatiikk

1877

„*M*a suren armastusest teie vastu! Ma tean, et suren. Mu kalleim, kõige kaunim Rowena, mu südame jumalanna, öelge, et tunnete minu vastu kas või murdosagi sellest jumaldamisest, mida mina teie vastu, ja enamat ma ei palugi.“

Noormees paistis olevat kirest suremas, kuid selle asemel, et Rowena Thornhillile muljet avaldada, ajas see neiu lihtsalt naerma.

Mees oli veidi matsakas ega olnud igavese armastuse avaldamiseks sugugi sobivas vormis.

„Tõuske püsti, söör Cedric,“ ütles Rowena kätt vabaks tõmmates. „Ja laske mind lahti.“

„Mitte enne, kui ütlete, et olete minu,“ ägas mees.

„Noh, ma ei ole teie oma ega saagi selleks kunagi.“

„Imeline, kõige kaunim Rowena...“

„Minu nimi on preili Thornhill ja kui te püsti ei tõuse, siis ma hakkam karjuma.“

Selle peale tõusis mees tõrksalt püsti, kuid pigistas endiselt Rowena kätt, kuni neiu talle lehvikuga vastu sõrmenukke äigas.

Preili Rowena Thornhill oli peaaegu üheksateist ning tal oli pehme virsikukarva nahk ja kuldsed juuksed, mis langesid pehmete lokkidena tema südamekujulise näo ümber.

Roosast pitsist ja satiinist ballikleidis nägi ta välja piisavalt hunnitu selleks, et äratada igas mehes armastust, kuid söör Cedricu võlad olid kurikuulsad ning Rowena teadis, et mehe ekstaatiliste armuavalduste põhjuseks on pigem Rowena isa pangaarve kui neiu enda võlud.

See teadmine ei murdnud tema südant, sest ta ei hoolinud söör Cedricust põrmugi. Kuid see oli mäsandav. Rowenale oleks meeldinud, et teda hinnatakse tema enda pärast.

Tavaliselt ballid meeldisid talle, kuid Rowena soovis, et poleks sellele siin mitte kunagi tulnud. See oli peaaegu hooaja viimane tantsupidu ja kõik, kes olid veel Londonisse jäänud, olid kohal.

Akendel hiilgasid tuled, puuderdatud parukatega teenrid serveerisid kõige peenemaid toite ja veine ning

kõikjal Rowena ümber olid võluvad mehed ja naised, kes naersid, tantsisid ja flirtisid.

Kuid Rowenale olid need üritused hakanud tunduma ebameeldivad. Nende õhkkond häiris teda.

Ajapikku oli ta taibanud, et keegi ei vaata teda, arvestamata seejuures, et tema isa on üks Inglismaa rikkamaid mehi.

Rowena ootas juba, et saaks Londonist maaelu rahusse ja aususse põgeneda.

Kuid kõigepealt pidi ta tegelema selle soovimatu kosilasega.

„Ärge mängige mu tunnetega,“ anus mees. „Ma jumaldan teid meeletult.“

„Ja mina ütlen teile, et mina teid ei jumalda ega hakkagi iialgi jumaldama.“

„Pärast seda, kui te mind julgustasite...“

„Ma pole midagi niisugust teinud!“

„Te tulite ballilt koos minuga ära.“

„Ma tulin teiega, sest te tekitasite nii suurt segadust ja inimesed hakkasid vahtima. Aga nüüd lähen ma tagasi.“

Meeleheide andis tema kogenematule kosilasele julgust. Mees kargas neiule ootamatult kallale ning üritas teda emmata ja suudelda.

„Kuidas te julgete!“ hüüatas Rowena vihaselt. „Laske mind silmapilk lahti.“

Kuuletumise asemel üritas mees uuesti neiu suuni jõuda, hingates tema peale veiniaure.

Sellest piisas, et preili Thornhilli endast välja viia. Järgmisel hetkel haaras söör Cedric põsest, mis tulitas vägagi ebadaamilikust löögist.

„Ja ma teen seda uuesti, kui te oma lollusi ei jäta,“ ütles neiu hingetult.

Siis pööras ta ringi ja põgenes.

Rowena polnud Ellesmere House'is kunagi varem käinud, nii et ta lihtsalt suundus ballisaalist võimalikult kaugemale, üritades innukalt muusika helidest eemale pääseda.

Kuid söör Cedric tuli talle järele. Rowena jooksis nüüd kiiremini; neiu oli eksinud ja tal polnud aimugi, kuhu ta läheb. Maja säras tuledes, sest see oli hooaja viimane ball ja millegi pealt polnud kokku hoitud, et näidata seda parimana.